

der smitter rundt omkring, er det Foreningstyrene. Det er min Overbevisning, at denne Sygdom har faaet en saa uhyre storUdbredelse, netop fordi man har Foreningstyrene opstaldet saaledes, at der ikke har været Kontrol med dem. Det er akkurat det samme, som gælder for de saakaldte Avlscentrer for Svin. Man har gennem dem en udmærket Smittekilde, hvis de ikke kontrolleres meget nøje. Naar man fra det offentlige Side yder Tilskud, maa man ogsaa kunne forlange fuldstændig Renlighed paa disse Steder. Det kan ikke hjælpe, man kommer og siger, at det kan ikke gøre noget, Befolkningen skal nok selv føre Kontrol. Er der noget, hvormed Befolkningen ikke kan føre Kontrol, er det Sygdomme. Er der noget, der staar som fuldkommen fantastisk for Befolkningen, er det Sygdomme, hvad enten det gælder Mennesker eller Husdyr. Dér tror Folk paa alt andet end paa den naturlige Forklaring, man giver dem. Naar man forklarer dem, hvad Smitsstof er og ikke er, kan de dog nok tænke sig, at dér maa man lade Dyrlæger og Læger praktisere; men naar man saa gaar hen og gør lige det stik modsatte, naar man tillader Folk at føre Dyr fra smittede Besætninger omkring, kan ingen forstaa det, og de vil ikke bøje sig derfor.

Hvis man vil indføre Bestemmelser som den her omtalte, skaber man derfor fuldkommen Begrebsforvirring. Har man til Hensigt overhovedet at bekæmpe de smitsomme Sygdomme, tror jeg ikke, man kommer bort fra de gamle, sikre Midler: Isolering, Desinfektion og Nedslagning, som er de 3 Hovedmidler, man indenfor Landbruget har benyttet gennem mange Aar. Lad der komme lige saa mange teoretiske Anskuelser frem, som der vil, vi kan faa saa meget Teori, at vi drukner deri; men den praktiske Vej, den simple Vej, den Vej, enhver kan forstaa, er, at naar man isolerer, desinficerer og slaar ned, er man inde paa at bekæmpe Sygdommen, indtil man faar et Helbredelsesmiddel, der maaske i Løbet af kort Tid kan helbrede — og selv om man faar det, skal man alligevel desinficere.

Jeg vil derfor henstille, at vi tager disse Spørgsmaal op til en meget nøje og grundig Overvejelse i Udvalget. Jeg kan ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, saa længe de Mangler, jeg har omtalt, klæber ved det. Men jeg vil paa den anden Side tilsige den højtærede Minister mit Partis og min egen Støtte til en hurtig og grundig Behandling i Udvalget. Og det skal ikke blive løs Kritik fra min Side, det er min bestemte Mening, at vi, naar vi arbejder

sammen, kan naa et Resultat, som hele det danske Landbrug kan være tjent med. Men det er ikke tjent med, at man bøjer af, fordi der er en eller anden Landbruger, der har et eller andet Ønske i en bestemt Retning. Lad os se stort paa Sagen og se at faa udryddet denne smitsomme Sygdom som alle andre smitsomme Sygdomme, og da alle den Slags Sygdomme skal udryddes paa samme Maade, er der ingen Grund til at begynde at fare rundt uden rigtig at vide, hvad det er, man foretager sig.

Fibiger: I Fjor blev der vedtaget en Lov, hvorved der indførtes skærpede Forholdsregler overfor Mund- og Klovesyge. Det var vist udmærkede Foranstaltninger, der dér blev truffet, idet man derved bedre kunde bekæmpe denne Sygdom. I Aar, da der forelægges et Lovforslag, som ogsaa gaar ud paa Bekæmpelse af en smitsom Sygdom, gaar man den modsatte Vej, idet man vil indføre visse Lempelser. Selv om Mund- og Klovesyge vel nok forårsager et større Tab derved, at der spærres for vor Eksport, er det maaske dog et Spørgsmaal, om det ikke har saa stor Betydning at træffe skærpede Forholdsregler imod smitsom Kastning, at man ikke kan gaa bort fra de Bestemmelser, vi har faaet. Samtidig vil jeg dog sige, at jeg ikke tror, man udrydder den Slags Sygdomme ved Lovbestemmelser; hvis ikke Landmændene selv har Forstaaelse af, hvad de bør foretage, vil det blive meget vanskeligt ved Lovbud at faa dem til at gøre det.

Der er i dette lille Lovforslag forskellige Bestemmelser, som betegner et Tilbagekridt, og der er noget, som er Fremskridt; dette gælder den Bestemmelse, der gaar ud paa, at der ikke maa tilføres Dyr fra smittede Besætninger til Auktioner. Jeg skal ikke komme ind paa disse Enkeltheder, for derom kan vi forhandle i Udvalget. Naar der fra Landboorganisationernes Side er fremkommet disse Ønsker, tror jeg, det bunder i dette, at vi i det hele taget indenfor Landbruget ikke ønsker ret megen Indgriben eller Tilsyn fra det offentlige Side; man mener nemlig, at man har selv saa megen Forstaaelse af disse Forhold, at man nok vil passe paa, saaledes at man saa vidt muligt faar disse Sygdomme udryddet. Jeg er dog ikke vis paa, at det altid er Tilfældet, naar det drejer sig om smitsomme Sygdomme, baade Mund- og Klovesyge, smitsom Kastning, og hvad det ellers kan være. Jeg er derfor af den Opfattelse, at man bør være noget varsom med at gaa bort fra de Bestemmelser, vi har. Jeg vil